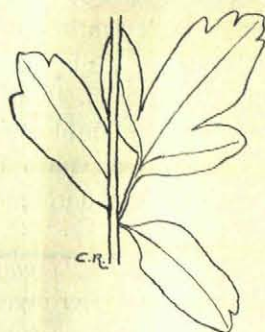
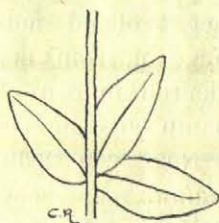

zijn Aquilegiazaad uitzaaiend en eindelijk is de planterij klaar! De „vuile boel,” alias echt Geldersch zand en slijk is opgeveegd; eene „vieze” spin, bij ongeluk meegebracht, onmeedoogend doodgetrapt; een duizendpoot, die uit een hoopje bladeren kroop,

Stengelblad
van Aquilegia $\times \frac{1}{2}$.

Bovenste stengelblad
van Aquilegia $\times \frac{1}{2}$.

„ajakkes” gedoopt, alvorens eveneens den slofdood te ondergaan en alles is aan kant.

Hier en daar lees ik in 't bloemoog van een echt plasmolenaartje: „die hoge heuvel, hè?” of: „dat

schoone dal, waar ik ook vandaan kom!” en de Alpsalamanders, die zich dadelijk bij de wormen in 't ruime aquarium thuis voelen, wippen me met hun vroolijk staartgekringel toe: „de groeten aan neeffjes en nichtjes, als je er soms weer komt!”

En nu, 't is toch nog vakantie, wat aan 't teekenen in 't gezicht van al die souvenirs en nieuwe vrienden uit 't schoone land! En dan komt ook de gewrongen kastanje weer voor den dag; en de zooveelste aflevering der *Levende Natuur* wordt opgeslagen, om die *andere* plaat ook nog eens te zien en de wringingen te vergelijken. En dan blijkt 't waarlijk, dat 't een en dezelfde boom is en dat de heer S. denzelfden boom fotografeerde voor ons tijdschrift. Dat treft aardig! Ja, 't is precies dezelfde en van dezelfde zijde genomen! Nu een aansporing te meer, om nog eens plasmolenwaarts te trekken en dan naar wringstammen uit te zien, die aan de lezers van ons tijdschrift nog niet voorgesteld zijn.

CHRISTIAAN H. J. RAAD.

A'dam, Dec. '99

IRIS FOETIDISSIMA.

Het geslacht *Iris* bevat soorten, waarvan de bloemen in schoonheid voor die der schoonste Orchideen niet behoeven onder te doen. *Iris foetidissima* behoort daartoe niet. De bloemen zijn klein, en vallen ook door hare kleur — een grauwwachtig lilablauw — niet in het oog. Toch is de plant een sieraad voor elken tuin, al ware het alleen om hare glanzende, donkere, groene bladeren, die ook 's winters hunne frischheid blijven behouden.

Haar grootste sieraad zijn echter de zaden. De vrucht is in verhouding tot de bloem bijzonder groot, wel 6 à 8 cM. lang. Zij neemt er dan ook behoorlijk den tijd voor. Bloeit de plant reeds in Juni, niet voor half October worden de vruchten rijp. Nu berst de doosvrucht open, de kleppen buigen zich naar achteren om, de prachtige oranje-kleurige zaden treden te voorschijn en coquetteeren in het herfstzonnetje.

Wat komen ze prachtig uit tegen de donker groene kleur der zwaardvormige bladeren, en wat blijven ze lang aan de zaadlijsten hangen! Het is inderdaad een prachtig gezicht. Ook afgesneden houden zij zich zeer lang goed, en zijn voor winterbouquetten een uitgezocht materiaal. De plant groeit op elken bodem, maar geeft de voorkeur aan een vochtige, niet beschaduwde standplaats. De maand Maart is de beste tijd voor het verplaatsen.

Er bestaat ook een bonte variëteit, die veel in

tuinen wordt aangetroffen, bijna meer dan de groenbladerige soort. Ik heb er echter nooit bloemen of vruchten op aangetroffen. Is misschien een uwer lezers gelukkiger geweest, dan zou ik dat gaarne vernemen.

Hillegom.

VAN MEERBEEK.

Eenige recepten en wenken voor den verzamelaar.

Kunstmatig zeewater.

Voor het vullen van een zeewater-aquarium kan men de volgende oplossing gebruiken. ('t Is en blijft armoê lijden).

Op 100 liter zuiver welwater neme men $2\frac{1}{2}$ K.G. keukenzout, 180 gram zwavelzure magnesia, 45 gram zwavelzure kali en 270 gram chloormagnesia.

Is de oplossing gereed, dan zet men haar open in de lucht voegt eenige aan steenen hechtende zeewieren bij en laat alles 2-3 weken bij de gewone temperatuur rustig staan. Zoodra zich aan de glazenwanden mikroskopisch kleine wieren afzetten, is het water voor het gebruik geschikt. Men zuivert nu de wanden, brengt het aquarium op zijn plaats en kan den volgenden dag beginnen het te bevolken.

Recept voor arsenikale zeep, ter bereiding van huden.

Men neemt 1 deel zuivere witte zeep, 1 deel witte arsenik (= rattenkruid, zwaar vergift, wees voorzichtig), $\frac{1}{2}$ deel kamfer.

Men snijdt de zeep in dunne schilfers, brengt ze boven een zacht vuur in een pot met zeer weinig water, roert aanhoudend om met een houten lepel; wanneer het goed gesmolten is, kan nog $\frac{1}{2}$ deel fijn gestampte gips worden toegevoegd. Hierna neemt men het van het vuur; voegt er langzaam de arsenik bij, terwijl men 't mengsel voorzichtig omroert. Ten slotte voegt men ook de kamfer toe, die men in een weinig alcohol heeft opgelost; na het nogmaals goed dooreen gemengd te hebben, bewaart men deze zeep in verglaasde steenen potjes (achter slot).

(Vervolg op blz. 280).

Vrucht-tak van *Iris foetidissima*. (Teekening van W. F. A. POTHAST).